

14/7/2007

EL PERIODICO DE CATALUNYA EDITORIAL

Pressupost per al túnel de la discòrdia

L'aprovació per part del Consell de Ministres d'una partida de 246,2 milions d'euros per perforar en 32 mesos el túnel que ha d'unir les estacions de l'AVE de Sants i de la Sagrera és un gran impuls per acabar amb el serial de l'arribada de l'alta velocitat a Barcelona i la connexió amb França, però es produeix en un clima de divisió i debat de difícil justificació. És a dir: la solució que el 2002 van acceptar totes les administracions amb competències a Barcelona --Estat, Generalitat i ajuntament--, i que de rebot va comprometre els cinc grans partits catalans, avui només compta amb el suport de dos d'ells --PSC i ICV-- i amb l'oposició dels tres restants --CiU, ERC i PP--, que defensen traçats alternatius amb més o menys fonament. Per completar el trencaclosques, Ciutadans també n'exhibeix un de propi, com no podia ser d'una altra manera.

Més enllà del dret legítim de cada força a fer propostes pel seu compte, en aquest cas és impossible deslligar la pugna tecnicopolítica del càlcul electoral de les maniobres encaminades a debilitar el Govern municipal d'esquerra, en minoria, i a obrir un nou front de confrontació --¿gratuït?-- amb el Govern, que, per la seva part, dóna per tancat l'assumpte i només considera el traçat que en línies generals coincideix amb el dels carrers de Provença i de Mallorca. ¿Correrà riscos incontrolables el patrimoni monumental de Barcelona: la Pedrera, la Sagrada Família i altres edificis? ¿Algú ha fet la sensació d'haver pres alguna decisió de manera frívola? ¿Els que impugnen la solució adoptada desconeixen que altres grans ciutats tenen perforat el seu subsòl per tota classe de túnels sense cap risc per a persones i béns? ¿Hi ha fonament per dubtar de la solvència professional dels tècnics? Excepte que la resposta a alguna d'aquestes preguntes sigui afirmativa, l'oposició al traçat no té fonament. Invocar el record del Carmel resulta francament insuficient, perquè la mateixa situació de rectificació de traçats i controvèrsies s'ha donat altres vegades --la

tercera pista de l'aeroport, l'arribada de l'AVE al Prat--, molt abans que aparegués la primera esquerra en aquell barri: els compromisos depenen en gran mesura del moment polític.

A l'Administració li correspon tranquil·litzar els que desconfien de bona fe en l'obra, amb informació suficient i garanties de qualitat i seguretat.